

Háromnegyedév alatt 6 millió forint megtakarítás

A DÁV dolgozóinak eredményes munkája

Az év végéhez közeledve a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat dolgozói számba vették, vajon mennyit teljesítettek az áprilisban jóváhagyott takarékosági intézkedési tervből. Az üzemi bizottság most értekezletet hívott össze, amelyen felmérték a teljesítményeket és megjelölték a feladatokat.

Április elején kezdődött a takarékosági mozgalom a helyi pártszervezet és üzemi bizottság javaslatára. A kidolgozott intézkedési tervben mintegy 750 ezer forint megtakarítás irányoztak elő. A felettes szerv azzal küldte vissza tervüket, vizsgálják meg jobban a lehetőségeket és a vizsgálatba vonják be a dolgozókat, s azután döntsenek, miután meghallgatták a munkások véleményét is. Így született meg egy újabb terv, amelyben 2814 000 forint értékű volt a vállalás. Ezt már ugyan jóváhagyták, de a tényszámok azt tanúsítják, hogy még ekkor is igen szűkmárkúan vállaltak.

Csak a villamosenergia-elosztás költségeinél több mint egymillió forintot takarítottak meg. A villanyenergia-termelésnél is takarékoskodtak, annak ellenére, hogy az elmúlt háromnegyed évben a tervezettnél több villamosenergiát vettek át telepeikről. A megtakarított 492 ezer forint jórészt annak eredménye, hogy a szegedi és a kecskeméti erőműveket részben hűtőerőművekké alakították át. A második negyedévtől kezdve nemcsak a Szegedi Ruhagyárnak, hanem már a Szegedi és a Kecskeméti Konzervgyárnak is szolgáltattak gőzt.

Úgy tervezték, hogy a 83,95 százalékos költségszintet két százalékkal csökkentik. A három negyedévi tényszámok szerint 76,1 százalékos költséggel dolgoztak. Ebből és több más tényező sok forintjából lettek az ezrek, tízezrek és százazrek.

A kilenc hónap alatt a tervhez viszonyítva 6 millió 131 000 forint megtakarítást értek el. Ebből a szegedi üzletigazgatósághoz

tartokozó területen 4 413 000 forintos volt a takarékoság eredménye.

Az újtítmozgalom is szép mennyiséget hozott a »konyhára«. Idén eddig 174 újítási javaslatot adtak be, s ebből elfogadtak 84-et. A megtakarítás összege félmillió forint.

Szépek a teljesítmények, de még szebbek lehetnek, ha tovább javítják a munkát, szélesítik a takarékosági mozgalmat a DÁV üzemegeiben. Ha például a kiseljeztésre kerülő anyagokat jobban megválogatják és a használhatókat, ahol lehet, újra beépítik. Már csak azért is

jobban meg kell nézni a kiseljeztett anyagokat, mert bizony előfordult, hogy olyan esetben is kértek új alkatrészt, amikor a régiék még üzemképesek voltak. Természetesen már az is dicseretes, hogy több mint hatmillió forint megtakarítást értek el. Ez az eredmény sokra jogosít és bizonyára jut majd belőle nyereségreszesedésre is.

Bővítik a Kossuth Zsuzsanna ápolónőképző intézetet

A gyermekápolónőképző intézet eddig a Teleki utca 19 szám alatt Szegeden működött igen mostoha körülmények között. Az oktató-nevelő munka előfeltételei nem voltak biztosítottak. A vidéki hallgatókat nem tudták kollegiumban elhelyezni. A testvéri intézet — az ápolónőképző — szíveségből egy-két hallgatót elfogadott. De legtöbbször magasbérű albérelti szobákban laktak. A nevelők-

nek is sok gondot okozott a hallgatók kintlakása. Nem volt meg így az oktató-nevelő munka összhangja.

A Kossuth Zsuzsanna Ápolónőképző Intézet is helyiség hiánnyal küzdött. Nem volt megfelelő tanteremük, demonstráló helyiségük. A tanuló és a társalgó helye sem volt megfelelő. Az intézetek kérésükkel az Egészségügyi Minisztériumhoz fordultak. A minisztérium az intézetek bővítésére 1958/59-ben 700 ezer forintot fordít.

A Kossuth Zsuzsanna Ápolónőképző Intézetet bővítik majd ezzel a pénzzel. Az iskola bővítésével lehetőség nyílik a gyermekápolónőképző intézet tanulóinak kollégiumi elhelyezésére is. Az oktató-nevelő munka is megfelelő körülmények között történik majd a bővítés után. A Szegedi Tervező Iroda elkészítette a tervet. Ezek szerint a Kossuth Zsuzsanna Ápolónőképző Intézet Gyöngy utcai részére emeletet építenek. Itt helyezik el majd a gyermekápolónőképző intézet hallgatóit.

Az emelet építésén kívül új szárnyat is húznak. Ezzel

három új tantermet kap az intézet és a tantermekhez szükséges mellékhelyiségeket. A bővítési munkákat a Csongrádmezei Tatarozó és Építőipari Vállalat már megkezdte, s előreláthatólag 1959 nyarán fejezik be.

A bővítési munkák költségvetése 742 ezer forint. Az Egészségügyi Minisztérium ebből 700 ezer forintot vállalt magára. A fennmaradó 42 ezer forintot a városi tanács a városfejlesztési alapról fedezi.

Külföldön is keresettek a Kenderfonógyár áruai

Hosszú évtizedek alatt vitva ki áruinak elismerését a Szegedi Kenderfonógyár. Ma ugyan közvetlen kapcsolatban nincs külföldi cégekkel, de a Külkereskedelmi Vállalaton keresztül is igen sok külföldi cég kéri a Szegedi Kenderfonógyár áruit. Közép-Keleten, Szíriában és más országokban különösen ragaszkodnak a szegedi kenderáruhoz. Jelenleg 12 országba szállít a szegedi gyár. Ehhez kapcsolódik most a negyedik negyedévben Franciaország is. A franciák nem vásároltak magyar kenderáruat a fel szabadulás óta, most azonban jelentkeztek és a Kenderfonógyár a negyedik negyedévben kielégíti igényeiket. Az angol megrendelést már nem tudják fogadni. Erre csak a jövő év első negyedében kerül majd sor.

Köszönet a választási munka résztvevőinek

Népünk életének megkapó, nagy politikai esemény volt a november 16-án lezajlott választás. Szeged dolgozóinak is imponálóan nagy többsége adta szavazatát a népfrent jelöltjeire, s tett hitet a szavazóurnaánál arról, hogy a népi hatalom, a szocialista Magyarország és a béke híve. E roppant erejű megnyilatkozás késztető és állandó felfelétörésünk csücspontjaként emelkedett ki, amellyel az ellenforradalom sötét mélységéből népünk a napfényes jelen és jövő útján halad. S az elmúlt vasárnap a szegediek mintegy nagy családként adták szavazatukat az ország népével együtt azokra a tevékeny, becsületes dolgozó emberekre, akik féltőn vigyáznak, hogy életünket ne fenyegezzék többé a letűnt úri világ sötét arnyai; hogy életünk további szépítésében újabb lépéseket tegyünk előre.

A választások nagyszerű sikeréből a Magyar Szocialista Munkáspárt és a forradalmi munkás-paraszt kormány helyes politikája tükröződött. November 16-ika szép sikereiben azonban jelentős részt foglal el sok-sok szegedi népfrent-aktivistának: a kommunistáknak és a pártönkivülieknek egyaránt áldozatkész munkája, odaadása, szívből jövő tüzes lelkesedése. Az ő fáradságot nem ismerő helytállásuk a legmelegebb megbecsülést érdemli, s ezúton is forró köszönetet mondunk mindannyiójuknak. S forró szeretettel köszöntjük a választópolgárokat, akik ismét kifejezésre juttatták, hogy rendíthetetlen hívei a szocializmusnak. A köszönő szavakon túlmenően a választási munkában résztvevőknek is legnagyobb jutalma az egész nép tovább emelkedő jóléte, békés, boldog élete lesz.

A HAZAFIAS NÉPFRENT SZEGEDI ELNÖKSÉGE

A MŰVEZETŐ

Az éjszakások átadták a Szegedi Textil-művekben. A gyűrűfonóban már a »B«-műszakbeliek szorgoskodnak a zúgó gépek körül. Erdész Antalné művezető körüljár az üzemen.

— Jól kezdődik a nap! — gondolja elégedetten, s ekkor toppan eléje Papp Júlia előmunkás. De úgy ám, hogy a korábbi rózsás hangulata menten szertefoszlik. Az előmunkást a sörös fojtogatja, feldúltan kifakad:

— Erdész néni, ezt nem lehet tovább bírni, én nem csinálom tovább!

— Mit? — hangzik a meglepett kérdés.

— Hát amit a lányok művelnek. Nem hallgatnak rám, nekem támadnak, pocskondiázzák az embert, ha szólnék, hogy vezessék el a munkát...

Ezzel aztán meg is kezdődött a művezető minden napos, százféle ágazó gondja-baja. S ehhez nemcsak a sok műszaki feladat, hanem a rend, a fegyelem megóvása, a vizsályok elsimítása is hozzátartozik.

Erdész néni — így szólítja mindenki a fonóban — pillanatok alatt felmérte most is a helyzetet és igazságot tett. Figyelmeztette és meg is pirongatta a panaszkodó előmunkás csoportjának tagjait, hiszen azok voltak a hibásak. Nem akarták a maradék fonalat feldolgozni, holott csak azokon a gépeken lehetett, s különben is az ő kötelességük.

Ilyenkor azután azt szokták mondani róla a fonó- és leszedő lányok: »Ejnye, Erdész néni, mindent meglát!«. Ez igaz is. Nem kerüli el a figyelmét a legkisebb hanyagság sem. Vagy figyelmeztet, vagy tanít — ha gyakorlatlanságot lát —, de szó nélkül nem halad el egy hiba mellett sem.

Vannak olyan régebbi fonónok, akik az üzembe kerülve szintén makacsok voltak, mint sok fiatal. Velük is megesezt, hogy »összeütközésbe« kerültek Erdész néniel, mint például Gyurica Jánosné. Neki is hasznára vált azonban, hogy akkoriban szigorúan fogták. Ma az egyik legmegbízhatóbb fonónó az üzemben, aki már maga is szól a hibák ellen. Legutóbb az egyik segédművezető munkáját bírálta és szavát tette a másik műszak mulasztásait.

Egyesek talán túl szigorúnak tartják esetenként Erdész néni, de a többség látja és tudja a jószándékát, az igazságosságát. Még azok is, akiket mint művezető megbüntettek, miután a jó szó nem használt. Dudás Erzsit is leváltotta a csoportvezetésről különböző mulasztások miatt és újra gépre helyezte. Rossz lett talán köztük a viszony? Dehogyan. A fonónó továbbra is bizott művezetőjében — talán be is látta a hibáját —, s nemsokára már kéreccsel fordult hozzá:

— Erdész néni, adjon másik gépet, ezen nem tudok jól dolgozni.

Még is kapta Dudás Erzsit a másik gépet. Egyformán Erdész néninek mindenki az üzemben, nem tesz kivételt. A párt-alapszervezet vezetőjei tagjaként a múltkorában a KISZ-titkár »vette elő«. Mint idős kom-

munista megmagyarázta, hogy éppen neki kell szorgosabb munkát végeznie. Akkor sem tett kivételt, amikor a kulturok szereplése kapcsán munkaidejükben kellett döntenie.

— Ha nyolckor kezdődik a műsor üzemünk kulturális termében, akkor nagyon elég, ha fél hét tájban hagyjátok abba a munkát. Miért akartok jogtalan kivételezést? — mondotta és emlékezett saját örömtelen fiatalságára, további életére. Több, mint harmincöt éve, tizenkét és fél éves kora óta textilmunkás. S ha néha-néha beszél arról, hogy tíz-tizenkét órát dolgoztak egész fiatalon fil-lérékért, egészségtelen munkahelyen, elszűgyellik magukat azok a lányok, akik itt mindent megkapnak, s mégsem becsülik kellőképpen.

Azt is érzik beosztottjai — talán éppen azért, mert tudnak küzdelmes életéről —, hogy a külső szigorúság mögött nagy szeretet lakozik. Ugyanolyan munkás a művezetőjük, mint ők maguk. Ha kell, ma is oda áll a géphez dolgozni, tettel is meg tudja mutatni, hogyan kell jól fonni. Volt, hogy a sok megbetegedés miatt egy álló hétig a gépek mellett dolgozott a közel ötven éves Erdész néni, s a munkában elhagyott sok fiatal. Így azután valóban közülük valónak érzik, megkeresik ügyesbajos dolgaikkal is. K. E.-né például — akinek a férje disszidált — rossz körülmények között lakik anyósánál, aki üldözi. Előfordult, hogy műszak után, amikor fáradtan hazatért, nem engedték be a lakásba.

— Erdész néni, ez nem élet, egy szép nap nekimegyek a Tiszának! — keseregte el magát a fiatalasszony. Erdész néni megvigasztalta, s ami ennél jóval több, közbenjárt ügyében. Az üzem vezetősége megígérte a háromgyermekes K. E.-nének, hogy az elsők között kap lakást. Más alkalommal az egyik terhes asszony panaszkodott: »Erdész néni, még nem vagyok benne annyira az időben, hogy az orvos kiírt volna könnyű munkára. De érzem, hogy ebben a gépcsoportban már nem bírok dolgozni, nagyon nehezemre esik!«. A következő nap már az ő kérése is teljesült, könnyebb munkahelyre került.

Sok ilyen intézkedés fűződik Erdész Antalnéhoz, mely ugyanúgy hozzátartozik a fiatal gyár történetéhez, mint a műszaki fejlesztés bármely mozzanata. Ez a gépek, amaz az embereket alakította.

FÉNYCSÖVEK A KÁRÁSZ UTCÁBAN

(Siflis felv.)

Szerelik Szegeden a Kárász utcában a fénycsöveket. Rövid idő múlva fényben úszik Szeged legfogalmasabb utcája. Az Állami Áruház előtt már működik két armatúra. A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szakemberei próbáként üzemeltetik ezeket. A fény-

eloszlást, a fényerősséget vizsgálták. A szakemberek elképzelései jónak bizonyultak. Ebben a magasságban legjobban a fényhatás. Most már megkezdődhet a szerelés, tizenhét darab armatúrát szerelnek fel a DÁV dolgozói, s hamarosan ki-gyullad az új fény a Kárász utcában.

MAJDO ÉVE

Az antant-hatalmak bejelentették, hogy együttes akció kezdének a bolsevizmus ellen. Gyenikín cári tábornokot az antant diktátori hatalommal ruházta föl. A Szegedi Friss Újság e hírt másnapi számában így kommentálja: »Most, amikor már Lenin rendet teremtett Oroszországban, amikor az orosz parasztok valamennyien földhöz jutottak, az iparosok, általában a városi lakók ismét dolgoznak, egész más alapon és amikor az orosz szonjet államot a béke korszakára berendezték — hirtelen új veszedelem fenyegeti a nagy birodalmat. Nyugat felől ismét megtámadták, ezúttal — alig négy és fél év után! — nem a németek, hanem az aniani-hatalmak. A sokat szenvedett, a leggyőzhetetlen orosz nemzet talán az eddigienél is súlyosabb megpróbáltatások előtt áll.«

Lovász Márton kultuszminiszter Esztergomban tárgyalt az egyházi birtokok földbirtokpolitikai célokra történő »átvétele« tárgyában, a katolikus autonómia kérdéséről és az alsópapság helyzetéről.

A Kultuszminisztérium rendeletet adott ki a nemzeti-ségi oktatásról: mindenütt a lakosság többségének megfelelő nyelven folyik az oktatás, a kisebbség nyelve mellék-tárgyként tanítandó.

A Szegedi Nemzeti Tanács három tagjának, Becsey Károlynak, Fürtös Sándornak és Juhász Gyulának javaslatára a kormány Dettre János dr. ügyvédet Szeged kormánybiztos-főispánjává nevezte ki. Móra Ferenc a Szegedi Naplóban vezércikkben köszönti a szegedi radikálisok kedvelt, művelt vezetőjét ez alkalomból. Dettre korábban a Szegedi Napló publicistája is volt.

Ugyancsak a Szegedi Napló — talán maga Móra — írja a következő kis hírt: »Parlamentári körökben tudni vélik, hogy a konzervatív arisztokrata férfiak azon fáradoznak, hogy fehérgárdát létesítsenek, amelynek célja volna a régi rendszert visszaállítani. A hírt csak fenntartással közöljük, mert nem igen hihető, hogy az arisztokrata urak elég vakmerők volnának a Tisza István sorsára jutást kockáztatni.«